

Κυριακή 23η Ἰουνίου 2024

Τῆς Πεντηκοστῆς.

(Ἰω. 7, 37 – 52, καί 8, 12).

«ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καί πινέτω» (Ἰω. 7, 37).

Πεντηκοστή σήμερα! Ἐορτάζουμε τήν ἐπιδημία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Γῆ καί οὐρανός συμπανηγυρίζουν τήν ἀποκάλυψη τοῦ Παρακλήτου, τήν ἔναρξη τοῦ ἱστορικοῦ ρόλου τῆς Ἐκκλησίας, τήν πρόγευση τῆς σωτηρίας ὅλων τῶν ἀνθρώπων, τήν πολυπόθητη δικαίωση μετά τήν ἀδικία τῆς ἁμαρτίας.

Ὁ Χριστός μᾶς φωνάζει σήμερα: «ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καί πινέτω». Μᾶς καλεῖ νά ξεδιψάσουμε κοντά Του. Μᾶς προσκαλεῖ νά καλύψουμε τόν πόθο τῆς ἀγάπης μέ τό δικό Του

πρόσωπο. Μᾶς προτρέπει νά ἀντλήσουμε ἀπό τὰ γάργαρα νερά τῆς παρουσίας Του ὄχι μόνο γιά νά ξεδιψάσουμε, ἀλλά πολύ περισσότερο γιά νά γίνουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι πηγές τοῦ τρεχούμενου καί κρυστάλλινου νεροῦ τῆς ἀληθινῆς πίστεως.

«Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καί πινέτω». Ὁ Ἰησοῦς μᾶς καλεῖ νά πιοῦμε ἀπὸ Ἐκεῖνον. Νά πιοῦμε μέσα στήν Ἐκκλησία τό ζωήροτο Αἷμα Του, γιά νά ἐνωθοῦμε μαζί Του. Νά πιοῦμε ἀπὸ τό πετραχήλι τοῦ πνευματικοῦ τό γλυκό σιρόπι τῆς ἄφεσης τῶν ἁμαρτιῶν. Νά πιοῦμε ἀπ’ ὅλα τὰ μυστήρια τῆν ἄκτιστη χάρη, μέ τῆν ὁποία τό Ἅγιον Πνεῦμα ἀρδεύει τῆν Ἐκκλησία.

«Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καί πινέτω». Ὄταν ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ κοντά Του γιά νά ξεδιψάσουμε, μᾶς καλεῖ νά γίνουμε πιστά μέλη τοῦ ζωντανοῦ σώματός Του. Νά γίνουμε συνειδητά μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του. Ὁ Χριστός

δέν μᾶς θέλει ἐκκλησιαζόμενους. Μᾶς θέλει ἐκκλησιαστικούς. Ὁ Κύριος στέλνει σήμερα τό Πνεῦμα τῆς Ἀλήθειας, γιά νά συγκροτήσῃ ὅλο τόν θεσμό τῆς Ἐκκλησίας. Μόνο μέσα σ' αὐτή τή ζωντανή καί ἀληθινή Ἐκκλησία μπορεί ὁ ἄνθρωπος νά συναντήσῃ τόν Θεό καί νά ἐνωθεῖ μαζί Του. Ὁ ἄνθρωπος μπορεί, ἴσως, νά ἀκούσῃ γιά τόν Θεό ἢ καί νά συναντήσῃ τόν Θεό καί ἐκτός Ἐκκλησίας. Ὅταν, ὅμως, βρίσκεται ἐκτός Ἐκκλησίας, δηλαδή ὅταν βρίσκεται σέ μία περιοχή πού δέν ἐνεργεῖ τό Ἅγιο Πνεῦμα, δέν ἔχει τή δυνατότητα νά ἐνωθεῖ μέ τόν Χριστό. Μπορεῖ νά Τόν συμπαθήσῃ ἢ νά Τόν θαυμάσῃ. Δέν μπορεί ὅμως νά γίνῃ ἐνα μαζί Του, διότι αὐτό εἶναι ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί πραγματοποιεῖται μέσα στά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, τά ὁποῖα καθαγιάζονται ἀπό αὐτό τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἔτσι ἡ Ἐκκλησία θεμελιώνεται ἀπό τόν Χριστό, ἀλλά ζεῖ καί ὑπάρχει χάρις στίς ἐνέργειες τοῦ Παρακλήτου. Ὅσο καί νά

συγκινηθεί κάποιος για τόν Χριστό, έξω από τήν Ἐκκλησία δέν θά καταφέρει νά ἀναγεννηθεί οὐσιαστικά. Ὅσο καί νά παραμένει ὁ Χριστός φίλος, δέν πρόκειται νά γίνει συγκάτοικος καί ἀνακαινιστής τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης, ἐάν δέν εὐλογήσει αὐτή τήν ἔνωση τό Ἅγιο Πνεῦμα.

Σέ μία ἐποχή βίας καί διάλυσης τῶν πάντων ἀκοῦμε τόν Ἰησοῦ νά φωνάζει: «ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καί πινέτω»! Σέ μία κοινωνία πού οἱ ἄνθρωποι ταλαιπωροῦνται ἀπό τήν ἔρημο τῆς ἀποξένωσης, ἀπό τόν καύσιμα τῆς παρακμῆς, ἀπό τό λιοπύρι τῆς ἀδιαφορίας, ἀπό τή βία τῶν συγκρούσεων, μοναδική ἐλπίδα παραμένει ἡ δροσιά τοῦ Χριστοῦ. Ὁ διψασμένος ἄνθρωπος για ἀλήθεια καί ζωή μπορεί κοντά στόν Ἰησοῦ νά βρεῖ τό γάργαρα νερό τοῦ ἀληθινοῦ νοήματος τῆς ζωῆς του, μπορεί νά ξεδιψάσει ἀπό τήν παρηγοριά καί τήν ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν του, μπορεί νά ποτιστεῖ ἀπό τούς

κρουνούς τῆς μετάνοιας καί νά καρποφορήσει στήν καλλιέργεια τῆς ἀρετῆς. Ὁ κόσμος σπαράσσεται, ἐπειδή ξεκόπηκε ἀπό τόν Θεό. Καμία τεχνολογία, καμία γνώση, κανένας πλούτος, καμία ἀπόλαυση δέν μποροῦν νά ξεδιψάσουν σήμερα τούς ἀνθρώπους. Ὅλα τούς κουράζουν. Ὅλα τούς καταθρυμματίζουν. Ὅλα τούς ἀποστεώνουν, διότι τούς ἀφαιροῦν τή φρεσκάδα καί τή δροσιά τῆς πρώτης ποιότητας.

Ὁ Ἰησοῦς δέν θά κουράζεται νά μᾶς προσκαλεῖ. Πάντοτε φωνάζει καί θά φωνάζει: «ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καί πινέτω»! Ὅσοι ἀκοῦμε τή φωνή Του δέν ἔχουμε παρά νά ἀνταποκριθοῦμε στό φιλόανθρωπο κάλεσμά Του. Νά τρέξουμε κοντά στόν Χριστό σημαίνει νά προσέλθουμε μέσα στήν Ἐκκλησία. Σήμερα, πού γιορτάζουμε τήν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴμαστε βέβαιοι ὅτι μέσα στήν Ἐκκλησία θά φωτιστοῦμε κι ἐμεῖς ἀπό τίς ἄκτιστες ἀκτίνες

τοῦ Παρακλήτου. Ἐκεῖνος, τό Πνεῦμα τῆς Ἀλήθειας, θά μαλακώσει τίς σκληρές καρδιές. Θά μᾶς κάνει σάν τά σφουγγάρια ἔτοιμους νά ρουφήξουμε ὅλη τή δροσιά τῆς ἀληθινῆς ζωῆς. Αὐτή ἡ ἀληθινή ζωή δέν εἶναι ἰδεολόγημα. Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός πού, ὅταν Τόν ἀποκτήσουμε ὡς συγκάτοικο στήν ὕπαρξή μας, θά ἐκπληρώσει κάθε εὐλογημένο πόθο, θά γεμίσει κάθε κενό, θά ἰσορροπήσει κάθε πρόβλημα καί θά μᾶς δοξάσει μέ τή δική Του δόξα, πού εἶναι ἀτελείωτη καί ἀκατάβλητη σέ ὅλους τούς αἰῶνες. Ἀμήν.